ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តុលាការកំពូល **ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី ៣៣៣*៧៧

លេខៈ ០២

ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ **គោរនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ**

<u>សាលដីកា</u> **តុលាការកំពូល**

លេខៈ ២១៣ បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤

ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១-ឯកឧត្តម	**ឌិត**	**មុន្ទី**	ជាប្រធាន
២-លោក	ប្រាក់	គឹមសាន	ជាចៅក្រម
៣-លោក	ជីវ	កេង	ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៤-លោក	យស់	សូខឿន	ជាចៅក្រម
៥-លោក	ម៉ុង	មុន្នីចរិយា	ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

កញ្ញា សេន សុខា

តំណាងមហាអយ្យការ

ឯកឧត្តម ជួន ស៊ុនឡេង ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០ "ឈ" ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៥៤ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង :

ដើមចោទឈ្មោះ **ថា ធើ** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស តំណាងដោយប្រពន្ធឈ្មោះលឹម ស៊ីថា អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកាត់ដេរ ទីលំនៅផ្ទះលេខ៧២E០ ផ្លូវលេខ១២៥ សង្កាត់វាលវង់ ខ័ណ្ឌ៧មករា ក្រុងភ្នំពេញ ។

មានមេធាវីលោក ឈិត សារិទ្ធ ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ **ទាន់ ឈី** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅផ្ទះលេខ ៧២BE1 ផ្លូវលេខ ១២៥ សង្កាត់វាលវង់ ខ័ណ្ឌ៧មករា ក្រុងភ្នំពេញ ។

ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យបងថ្លៃឈ្មោះ លឹម ហេង ។

1-9

មានមេធាវីលោក ជូ ចាន់ធីរ៉ា ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងសុំធ្វើរបង សុំឱ្យបញ្ឈប់ការលក់ដូររបស់ឈ្មោះចាន់ លី និងសុំប្តូរ ជណ្តើរផ្ទះរបស់ឈ្មោះចាន់ លី .

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២០១ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះឈិត សារិទ្ធ (មេធាវីដើមចោទ) ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោកមេធាវី ជូ ចាន់ធីរ៉ា តំណាងឱ្យចាន់ លី ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៩-៨-២០០២ របស់លោកជា ង៉ោ ប្តឹងសុំធ្វើរបងផ្ទះ សុំអោយបញ្ឈប់ការលក់ដូរ និង សុំប្តូរជណ្តើរផ្ទះរបស់ឈ្មោះចាន់ លី ដោយមូលហេតុថា : ឈ្មោះចាន់លី បានធ្វើកិច្ចសន្យាចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចថា ឈប់លក់ដូរនៅផ្ទះរបស់នាងខ្ញុំ ប៉ុន្តែរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះនេះនៅតែធ្វើការលក់ដូរបន្តរហូត ដែលរំខានដល់ការស្នាក់នៅ និងសន្តិសុខ សុវត្ថិភាពរបស់គ្រួសារខ្លួន ព្រោះថា នៅពេលមានអ្នកផឹកស៊ីស្រវឹងឈ្លោះគ្នា បាញ់កាំភ្លើងចូលផ្ទះរបស់ខ្លួន ធ្វើឱ្យមានការតក់ស្លុតយ៉ាងខ្លាំង ដែលពុំអាចឱ្យលក់ដូរបន្តទៅទៀតបានឡើយ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦"ប" ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ ជា ង៉ោ ចុះថ្ងៃទី២៩-០៨-២០០២ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់លោក មេធាវីឈិត សារិទ្ធ តំណាងឱ្យដើមបណ្តឹង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់លោក មេធាវីជូ ចាន់ធីរ៉ា តំណាងឱ្យចុងចម្លើយ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤-ឱ្យដើមចោទឈ្មោះជា ង៉ោ និង ចុងចំលើយឈ្មោះចាន់ លី សង់របងរួមគ្នា ដូចមានក្នុងលិខិតលេខ ១៣២៧ ចុះថ្ងៃទី២៧-៧-១៩៩៨ របស់មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់ ។

៥-ឱ្យឈ្មោះជា ង៉ោ ធ្វើរបងបាំង ស្របតាមកាំជណ្តើររហូតដល់របងដែលសង់ថ្មី ពីបង្កាន់ដៃខាងជើង មកខាងត្បូង ១,២៥ម ។ ជណ្តើរនេះ ទុកជាសម្បត្តិរួមរបស់អ្នកនៅជាន់ខាងលើទាំងអស់គ្នា និងឱ្យឈ្មោះចាន់ លី បញ្ឈប់ការលក់ដូរមុខផ្ទះរបស់ឈ្មោះជា ង៉ោ តទៅទៀត ។

៦-ឱ្យឈ្មោះជា ង៉ោ យកសំភារៈទាំងអស់ ចេញពីមុខកាំជណ្តើរ ។ សំណូមពរផ្សេងពីនេះ បដិសេធចោល ។

៧-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្វ៊ីងចំនួន ១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ២០០៛ និងរង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥.០០០៛ សរុប៧.០០០៛ ប្រាក់នេះ បានកាត់យកពីប្រាក់៧.០០០៛ដែលដើមចោទ បានបង់ជាស្រេចតាមច្បាប់ស្តីពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ។

៨-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ និងចុងចម្លើយ សំរេចបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះលឹម ស៊ីថា ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦"ប" ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចដែលតុលាការបដិសេធការទាមទារប្រាក់ឈ្នួលដែលឈ្មោះចាន់លី បានលក់មុខផ្ទះកន្លងមករយៈពេល១១ឆ្នាំ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះ ចាន់ លី និង លឹម ហេង ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦"ប" ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០ "ឈ" ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី២៧-០១-២០០៣ របស់ឈ្មោះលឹម ស៊ីថា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៧-០១-២០០៣ របស់ឈ្មោះចាន់ លី និងឈ្មោះលឹម ហេង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

៣-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦ "ប" ចុះថ្ងៃទី ០៤-១២-២០០២ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់ ។

៤-ប្រគល់សំយ៉ាបផ្ទះលេខ ៧២BE1 និងដីចំហៀងផ្ទះ (ក្រោមសំយ៉ាប) ខាងជើងដែលមានទទឹងខាងក្រោយប្រវែង១,៤៤ម ទទឹងកណ្តាលប្រវែង ១,៧០ម ទទឹងខាងមុខប្រវែង ១,៩០ម គិតពីជញ្ជាំងផ្ទះលេខ ៧២BE0 ទៅទល់នឹងរបងព្រំខាងជើង និងបណ្តោយ ចាប់ពីមុខ

បង្គន់រហូតដល់របងខាងមុខប្រវែង ១៦,៨០ម ឱ្យទៅឈ្មោះចាន់ លី ដែលមានឈ្មោះលឹម ហេង ជាតំណាង កាន់កាប់គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់តទៅ ។

៥-បែងចែកដីមុខផ្ទះលេខ ៧២BEo ជាពីរ ដោយប្រគល់ដីដែលមានទំហំទទឹងប្រវែង ០១ម (មួយម៉ែត្រ) គិតចាប់ពីជញ្ជាំងខាងជើងនៃផ្ទះលេខ៧២BEo មកខាងត្បូង និងបណ្ដោយប្រវែង ៤,៦០ម ត្រង់ទៅមុខទល់របងខាងមុខ ឱ្យទៅឈ្មោះចាន់ លី ដែលមានឈ្មោះលឹម ហេង ជាតំណាង កាន់កាប់គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់តទៅ ។

ដីចំណែកសល់ពីនេះ ប្រគល់ឱ្យឈ្មោះជា ង៉ោ ដែលមានឈ្មោះលឹម ស៊ីថា ជាតំណាង កាន់កាប់ គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់តទៅ ហើយឱ្យឈ្មោះចាន់ លី រុះរើជណ្ដើរមកលើដីដែលជាចំណែករបស់ខ្លួន ហើយទទួលបន្ទុកសោហ៊ុយចំណាយក្នុងការរុះរើជណ្ដើរនេះផង ។

៦-អនុញ្ញាតឱ្យគូភាគីសាងសង់របងការពារដីរបស់ខ្លួនតាមចំណែករៀង១ខ្លួនបាន។

៧-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និងពន្ធហ្វីង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០៛ សរុប ១៣.០០០៛ និងបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើតម្លៃដីដែលប្រគល់ឱ្យចុងចម្លើយ និងឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើតម្លៃដីដែលប្រគល់ឱ្យទៅដើមចោទ ។

៨-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៨-១១-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងគូក្ដី និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៥-១២-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងគូក្ដី បើកផ្លូវប្ដឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២០១ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះឈិត សារិទ្ធ (មេធាវីដើមចោទ) ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោកមេធាវីជូ ចាន់ធីរ៉ា តំណាងឱ្យចាន់ លី ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះលឹម ស៊ីថា ។

បានឃើញសារណាការពារ និងតបចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់អ្នកស្រីចាន់លី និងលោកមេធាវី ជូ ចាន់ធីរ៉ា ។

បានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី០៥-១២-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទំរង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិនិត្យ និងសំរេច ។

បានស្តាប់ចំលើយរបស់ឈ្មោះលឹម ស៊ីថា នាពេលសវនាការថា : នៅពីមុខផ្ទះរបស់ខ្លួនគេបានលក់ដូរពេញ ដែលជាហេតុនាំឱ្យមានការពិបាកចេញចូល ហើយនៅឆ្នាំ១៩៩១ ឈ្មោះចាន់លីបានចាប់ផ្តើមលក់ លុះដល់ឆ្នាំ១៩៩២ ក៏មានទំនាស់ ហើយក៏ចាប់ដោះស្រាយរហូត ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះលឹម ហេង នាពេលសវនាការថា: ការលក់ដូរពុំមានលក់នៅលើដីទំនាស់ទេ ខ្លួនចាប់ផ្តើមលក់ពីម៉ោង៥ល្ងាច រហូតដល់ម៉ោង៨យប់ ហេតុនេះហើយ ខ្លួនសុំឱ្យតុលាការមេត្តាតំកល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកឈិត សារិទ្ធ ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទ និង ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បានលើកឡើងថា :នៅឆ្នាំ១៩៨០ កូនក្តីខ្លួនបានមករស់នៅផ្ទះលេខ៧២AE1 ចំណែកចាន់ លី ក៏ដូច្នេះដែរ ។ លុះដល់ឆ្នាំ១៩៨៨ ឈ្មោះចាន់ លី បានលក់ផ្ទះឱ្យលោកគង់ឆាយ បន្ទាប់មកទៀតលោកគង់ ឆាយ ក៏លក់មកឱ្យប្តីកូនក្តីខ្លួន ។ ចំណែកឈ្មោះចាន់ លី ពីមុនមិនមែនលក់សាច់អាំងចង្កាក់ និងស៊ុបឆ្នាំងដីនៅកន្លែងមានទំនាស់នេះឡើយ គឺលក់ពីមុខដីរបស់ឈ្មោះរ៉ៃក ហៀង ដែលមានកូនគ្រែមួយតូចទេ ។ លុះដល់អំឡុងឆ្នាំ១៩៩០ ឬ១៩៩១ លោក រ៉ៃក ហៀង បានរៀបចំសាងសង់ផ្ទះ ពេលនោះក៏ឈប់ឱ្យលក់ ហើយចាន់លី ក៏បានលក់ដូរមុខផ្ទះរបស់កូនក្តីខ្លួនដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ ហើយដូរមុខរបរមកលក់ស៊ុប វិញ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យមានភាពរញ៉េរញ៉ៃ។ ហើយក៏មានការដោះស្រាយជាបន្តបន្ទាប់ ។ កូនក្តីខ្លួន មានសាក្សី និង ឯកសារគ្រប់បែបយ៉ាង ហេតុនេះ ខ្លួនសំណូមពរ :

- សុំបដិសេធសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោល
- សុំលើកជណ្តើរមកដាក់កន្លែងផ្នែករើងដា ខាងផ្ទះឈ្មោះចាន់ លី
- សុំបែងចែកដីទីធ្លារួមមុខផ្ទះ ជាបីចំណែកស្មើ២គ្នា និង សុំធ្វើរបងតុដ្ឋខ័ណ្ឌតាមគំនូសពណ៌សូកូឡា ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ជូ ចាន់ធីរ៉ា ជាមេធាវីការពារឱ្យចុងចម្លើយ និងជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បានលើកឡើងថា : នៅឆ្នាំ១៩៨០ កូនក្តីខ្លួនមានម្តាយឈ្មោះអ៊ុំ សុខ ជាមេគ្រួសារចូលមករស់នៅ លុះឆ្នាំ១៩៨៣ អ្នកស្រី លឹម ស៊ីថា បានមកសុំលោកយាយនៅបណ្តោះអាសន្ន រហូតបានកាន់កាប់មួយចំហៀងផ្ទះប៉ែកខាងត្បូងតែម្តង ឯពាក់កណ្តាលប៉ែកខាងជើង ត្រូវបានចាន់លី ជាអ្នកកាន់កាប់រួមទាំងដីយ៉ាបខាងជើងផ្ទះដែលមានបង្គន់នៅខាងក្រោយ ។ ចំណែកដីមុខផ្ទះចាប់ពីជើងសសរផ្ទះខាងជើងដល់ខាងត្បូង គឺប្រើប្រាស់រួមគ្នា រីឯដីចំហៀងផ្ទះខាង

ជើងក្រោមសំយ៉ាបផ្ទះភាគីកូនក្ដីខ្លួនជាអ្នកកាន់កាប់ ចេញចូលបង្គន់ដែលនៅខាងក្រោយតែម្នាក់ឯង បន្ទាប់មកកូនក្ដីខ្លួនបានជួលដីខាងក្រោមផ្ទះ ៧២BE០ ចាប់ពីជើងសសរកណ្ដាលផ្ទះឱ្យឈ្មោះគង់ ឆាយ តែក្រោយមកក៏កាត់ដីនេះឱ្យលោក គង់ ឆាយ នៅឆ្នាំ១៩៨៨ ឯដីចំហៀងផ្ទះក្រោមសំយ៉ាបខាងជើងជារបស់កូនក្ដីខ្លួន ។ លុះដល់ឆ្នាំ ១៩៨៩ គង់ ឆាយ ក៏លក់ឱ្យ ជា ង៉ោ ដោយរៀបចំបិទជញ្ជាំងផ្នែកខាងក្រោមជាផ្ទះ និង រៀបជញ្ជាំងខ័ណ្ឌដីឡូត៍ទំនេរមុខផ្ទះខាងត្បូងប្រើតែឯងចំណែកជណ្ដើរចាស់ កូនក្ដីខ្លួនរៀបចំតែម្នាក់ឯង ហើយសំយ៉ាបចំហៀងផ្ទះ ផ្នែកខាងជើង ក៏កូនក្ដីខ្លួនជួសជុលតាមលំនាំចាស់ដែរ ។ ខ្លួនសំណូមពរ សំរេចតំកល់សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ លើកលែងតែត្រង់ចំណុចទី៥ ដោយមិន បាច់បង្វិលតាមច្បាប់ដោយអនុគ្រោះ ។

- ក្រោយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្ដាប់ចំលើយគូភាគី និងសេចក្ដីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីគូភាគី .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២០១ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់មេធាវីដើមចោទ និងបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់មេធាវីចុងចម្លើយធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចសេចក្ដីដោយធ្វើការបែងចែកដីចំហៀងផ្ទះទាំងអស់ និងដីមុខផ្ទះមានទទឹង ១ម បណ្ដោយ ៤.៦០ម ឱ្យចុងចម្លើយដោយអាងហេតុថា ដីមុខផ្ទះជាដីប្រើប្រាស់រួម ហើយដីចំហៀងផ្ទះជាដីដែលចុងចម្លើយបានកាន់កាប់តែម្នាក់ឯងកន្លងមកនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា :

-ដីក្រោមផ្ទះលេខ ៧២BE1 នេះចុងចម្លើយបានលក់ឱ្យឈ្មោះគង់ ឆាយ ហើយឈ្មោះគង់ ឆាយ បានលក់បន្តឱ្យដើមចោទ ។ ដីចំហៀងផ្ទះ គឺជាដីចំណីផ្ទះសំរាប់សេវភាពរួម បើគ្មានការយល់ព្រមពីភាគីផ្សេងទេ ពុំអាចភាគីណាមួយយកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិផ្ដាច់មុខបានទេ នូវទ្រព្យអវិភាគនេះ ។

-ការបែងចែកដីចំហៀងផ្ទះឱ្យចុងចម្លើយតែម្នាក់ឯង មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ជាមួយនឹងថ្លូវដីមុខផ្ទះ ដែលគប្បីប្រគល់ដីមុខផ្ទះនេះ ផ្ដាច់មុខឱ្យដើមចោទហើយ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការជួប្បវេណីលេខ១៨០"ឈ"ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្ដីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទំរង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០១ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់មេធាវីដើមចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់អ្នកស្រីចាន់លី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

៣-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨០"ឈ" ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៤-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៥-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៣៨.០០០៛ ដែលដើមចោទ បានបង់គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី នឹងពន្ធប្តឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០៛ សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់.

-ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០៛ នៅសល់១៩០០០៛ ប្រគល់ឱ្យដើមចោទវិញ ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់១៩.០០០៛នេះ ទៅចុងចម្លើយវិញ ។

៦-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤។